

[Transcript] Lauantaikerho / Vaalitentit tulille!

Iltaledellä on semmoinen hyvä tapa, että tämä vaalitentti jälkeen puheenjohtajille jaitaa leijunot ja lampaa. Mitä te jakaisitte?

Mä jakaisin mansikoita ja bauttipatukoita. Mansikat on hyviä ja mitä paremmin puheenjohtaja pärjeisi, niin sitä enemmän hän saisi mansikoita.

Bautti taas on paho ja mun mielestä huonosti argumentoiville puheenjohtajille pitäisi jakaa bauttipatukoita.

Mitäs Kiersi? No ehkä me jatkan kanssa täällä syömiislinjalla. Tosi hyvä.

Tämä on toki kontroverssi, koska ihmisillä on erilainen maku, mutta mä jakaisin suklaata ja salmiakkia ja suklaata tietysti hyvälle ja salmiakkia jak kaikille, jotka on huonoja.

Mä olen tosi järkyttynyt teidän molempien mielipiteestä, koska mä olen sekä saalmiakin suuri ystävä että bauttipatukoiden suuri ystävä.

Nyt voi kankeloida tästä mielipiteestä, koska mä tiedän, että bautti hän on todellakin mielipiteitä jakava asia.

Mä kuuntelin eilen yhden kollegan kuvausta tästä MTV'en tämän viikkoisesta tentistä ja sen tapahtumista.

Mietin, että olisiko haukkat ja kyyhkyt, jos jatkaa tässä eläinmaailmasta tai sitten ehkä haukkat ja oravat.

Mä en tiedä, että mielikoit vähän väärin, mutta menee haukkaja hänen saaliin sama se, mitä mä yritin ettiin tällä, mutta näistä jatketaan tämän viikon lauantajakerhossa.

Kuuntelet siis lauantajkerhua Helsingin sanomien politiikkaan sekä lähestyviin vaaleihin syventyvää podcastia.

Mä olen Neemi Lelop ja täällä on kanssani Robert Sundman. Normaalisti ihan meitä olisi kolme vakijuontajaa,

mutta Susannio edelleen ei ole hiihtämässä jossain päin Suomeen ja mä en tietysti kuulu mitään Susannista pariin päivää.

Mä toivoit, että hänellä on kaikki hyvin.

Kyllä, ja toivottavasti hän palaa tänne sitten seuraavalla viikolla.

Mä hän ollaan myös luvattu, että lauantajakerhossa kuullaan myös viralevia ääniä sekä Hesarin toimituksen sisä,

että sen ulkopuolelta, ja tällä kertaa mukana on vieras ulkopuolelta,

yrittää kirjailija ja entinen kokoomuksen kansanedusta ja meppi, Kirsi Pihat, tervetuloa.

Kiitos.

Kirsi, tuosta sun positiosta nyt ei jota oikein selvää, että sä oot entinen politiikko, joka on nykyään yrittäjä,

sä oot tehnyt politiikoiden kanssa yhteistyötä.

Mitä sä asemoisit itse asiassa politiikassa tällä hetkellä?

Otsä sisällä vai otsä ulkon?

Ensinnäkin ainakin pitäisi ajatella, että äänestäjänä on sisälleksua, koska äänestäjänä on itse asiassa se, joka on kaikkein tärkein pointti tässä koko meidän demokratiassa.

Mä luulen, että sä politiikko hommaa vähän sellasta, että sillä ei oikein mitään välijää, että miten itsensä asemoi,

että vaikka haluaisu olla kuinka ulkona, niin tavallaan aina on jotenkin käsitetään aina, että on jollain tavalla sisällä.

Siitä jää semmoinen tietyn tyyppinen identiteetti ainakin ulkopuolelle.

[Transcript] Lauantaikerho / Vaalitentit tulille!

Toki myös sisäpuolelle, että ehkä seuraa vähän enemmän, kun keskiverto äänestää, joskin esimerkiksi näissä vaaleissa, niin mä oon tietysti yrittänyt vähän olla etällä.

Okei, kiinnostavaa.

Ennen kuin puhutaan itse asiasta, niin mun pitää vielä yksi tällainen alkupalaute asia, emil nostaa sun kanssa esiin, meillä on tullut siis palautetulva, mikä tietysti tarkoittaa oikeasti muutamaa viittiä,

mutta siis niin kuin palautetulva, ja se tietysti kuuluu näin, että missä on Hesarin gallu, me ollaan kuulema luvattua, että se olisi tullut tällä viikolla, niin missä se on?

Mä en oo luvannu yhtään mitään yhtään kenellekään.

No niin, juuri näin, siinä politikkomainen vastaus, tällä se meni sitten selväksi.

Mut mennään sitten itse pääasihan, eli tietenkin vaalien loppukiriin, mikä näyttäytyy tentteen alkamisena.

Kyllä, vaan nyt hän on alkaneet viikot, eli tämän viikon keskiviikkona nähtiin MTVen puheenjohtajatentti,

ensi viikon maanan tänään nähdään Yleensimmäinen puheenjohtajatentti,

Tiistanon, Ilta-Sanomien tentti, samana päivänä Pärähtää, käyntiin Ylen kolmen puheenjohtajan.

Keskusteluiden sarja, joka jatkuu kiinni sitten, seuraavat pari päivää, seuraava alla viikolla on Ilta-Lehti,

sitten Hesari, sitten taas MTV, sitten vielä yleisistä tätä tavaraa on massiivinen määrä.

Käydään tässä läätyksessä vähän läpi mitä teemoja tässä, niin kuin pyörinä, että tenttiä ympärillä lisäksi puhutaan vähän siitä,

mitä me oikeastaan odotetaan näiltä vaalitenteille, miksi niitä järjestetään, onko niillä merkitystä.

Mutta Kirsi, kun sä oot ollut kuitenkin ainakin tosi syvällä siellä sisällä politiikassa, niin kerro vähän, miten politikkona valmistaudutaan vaalitenteihin?

No varmaan ensimmäinen asia on se, että miettiin tosi tarkkaan sen, että mitä haluaa itse asiassa viestittää.

Me kaikki tiedetään, että politiikka on tosi taitava, jos se on taitava vastaamaan, mitä tahansa, mihin tahansa kysymykseen,

ja se on itse asiassa tosi oleellinen taito, koska jos me et siinä tentissä vaan vietävänä ikään kuin sen perusteella,

että mikä fiilis tai miten muut reagoit tai muuta, niin saattaa olla, että suuri jää se sun oma tärkein asia,

sanomatta niille äänestäjille, eli toisen sanoen päättää ne on.

Se sitten se kolme pointtia tai mikä sitten onkaan, että mitä mä haluan tavallaan tässä viestittää.

No sitten toinen asia on tietysti se, että siinä tilanteessa oleminen,

että ei näytä siltä, että robotina toistaa sitä kolme asiaa, mitkä olen päättänyt etukäteen,

vaan että pystyy kuitenkin siinä tilanteessa olemaan vuorovaikutuksessa muiden kanssa.

Ja mä luulen, että se on itse asiassa semmonen, mitä ihmiset seuraavat aika paljon, että millä tavalla kukin reagoi johonkin.

Me puhutaan aika paljon jengihan suuttua jostain ilmeistä esimerkiksi,

jos huomaa, että jollain on vaikka halveksua ilmestysuhteessa johonkin,

ja siitä tulee heti tavallaan sellaista, että kuinka se kattokaa nyt, miten se halveksi,

ja muuta, joka on hyvä huomata, että silloin kun sä luulet, että se ei katsota siinä tentissä,

koska sä et puhu, niin kamera katsoo sua ja se saattaa napata sieltä just sellaisen ilmeen,

mikä ei ole siis tarkoitettu esimerkiksi halveksua, mutta se näyttää sellaiselta.
Se saattaa olla esimerkiksi tosi keskittynyt, ja sen takia sä näytet halveksua altais,
koska sun kasvon lihokset lepää tai jäsen vastaavaa.
Kyllä, kyllä, ja senkin näkee muuten, jos sä huomaatte, että jos joku miettii, että mitä mä seuraavaksi sanon,
niin se on aika hauskaa, sen näkee aika usein, kun sä näet,
kun sä siellyninkin jotenkin pyöttäjät sitten seuraavaksi, mä sanoin tuon,
mutta tämä, että miten, mitä aikoo sanoa, miten on vuorovaikutuksessa toisten kanssa,
ja sitten se, että kontroloi itseään sellaisel tavalla, että tietää, että on koko ajan framilla.
Me toimittajathan tosi usein keskustellaan siitä, mitä toimittajat kysyvät,
mutta hirveän harvoin me keskustellaan politikoiden kanssa siitä, että miten kysymykset,
miten he ottiin ne vasta, ja millaisia ne kysymykset heidän mielestään oli.
Jos sä kirsi heittäytyisit nyt niin kuin tänne meidän saapaisiin,
ja sulla olisi kaikki valtaja aika kysyä, tai pitää yllä tällöistä vaikka vaalitenttiä tai puheenjohtaja panelia,
mitä sä niinku, mihin kysymyksiin sä keskittyisit?
No toi on hyvä kysymys sen takia, että tavallaanhan sun pitää keskittyä niihin oleellisiin ja isoihin kysymyksiin.
Sen aina ongelmaa se, että niin kuin Roberto sanoi, niin ittenttejä on ihan helvetisti.
Joten jos sä aina kysyt sen kuinka monta miljardia, kuinka monta miljardia, kuinka monta miljardia,
no viimeksi sitten sanoitte, että mitä, niin siitä tulee vähän semmonen, niin kuin,
sanotaanko, että se ei ole sitenä ihan hirveä informatiivista, koska me tiedetään jo iäänkuun vastaukset,
että ehkä se, että jos me kysytään kysymyksiä lähtökohtaisesti, mihin me tiedetään mitä ne vastaan,
niin ne ei ole ehkä parhaita, ainakaan niin, että kaikki kysymykset on sellaisia.
Eli jos pystyy kysymyksellä vähän yllättämään ja vähän rikkomaan sitä kaavaa,
ne ihan ne perinteiset tavallaan asiat ja jotenkin menemään johonkin semmoseen,
että mikä sen ihmisen mieltä liikuttaa.
Ja mä itä ajattelen sen siltavalla, että mä hän en, kun mä mietin äänestyspäättöstä,
niin esimerkiksi vaalikoneet on mun mielestä ihan hausko, ja ne on kivaa viihdettä,
ja sä näet vähän mitä mieltä ja kaikkea, mutta mä en päätä mun äänestyspäättöstä sen perusteella,
koska tämä ei sit kuitenkaan ole niin kuin...
Mä järkytyin nyt...
Tää ei ole niin kuin tavallaan tietenkin pääsykoettetti, koska se pointti ei ole tavallaan se,
että mitä ne tietää tai mitä ne sanoo nyt te niihin kysymyksiin,
mitkä on nyt just meidän mielestä ajan kohtaisia, koska jos nyt katsoo vaikka 4 vuotta taaksepäin,
niin aika helvetisti tapahtuu asioista, mitä ei vaalitenteissä munen kysytty.
Kyllä. Eli toisen sanoen, mä haluan etsiä jonkun semmosen tyypin,
jonka mä koen sillä tavalla luotettavaksi, että kun tulee erikoisia, yllättäviä muutoksia tilanteita sen tyypin eteen,
niin se kykenee...
Joita varmasti tulee myös...
Joita varmasti toivotaan.
Yks näin.

Niin se kykenee niissä tilanteissa sellaisen päätöksenteeko kyvykkyyteen, kun mä toivon.
Se ei välttämättä ole aina mun kanssa maa mieltä, ja mä en etsi tavallaan semmoista, vaan nimenomaan sitä,

joka kykenee niissä tilanteissa toimimaan, ja jotenkin reagoimaan oikea tavalla.

Se on enemmän tämmöinen...

Mitä se sitten on, mä en tiedä, mutta siellä ei ole vastaus 6 miljardia tai kuinka monta, vaan se voi joku semmonen tyyppi kysymys.

Ja se liittyy mun mielestä...

Onko se myös politiikan taito, siis kysymys?

Voisi olla sitäkin.

Voisi olla sitäkin.

Voisi olla sitäkin, joo.

Mä en tiedä, että yksi semmonen, mikä liittyy vaalijournalismiin, mitä on ollut hirveän kiinnostava seurata on se, että kun mä oon nyt aika tuoreheesarilainen,

ja mä olin pitkään aiemmin ylellä töissä, niin mä aina välillä turhauduin siis TV-ohjelmia tehdessä, koska TV-journalismi on kuitenkin erilaista kuin lehtijournalismi.

Jos mä meen nyt tuolla sovin haastattelun johtavan politikon kanssa,

ja meen kysymään naurille kysymyksiä, mutta kuitenkin, että kirjoitan siitä lehtijutun, niin silloinhan mulla on paljon enemmän.

Mä voin oikeasti vaikka käydä vaikka, joo, jos olis aikaa, jos se politiikka ei ole tosi kiireinen, niin mä voisin käydä vaikka 20 minuuttia yhdestä aiheesta vaan silleen, että mä haluan nyt vastauksen tähän kysymyksen.

Mä voisin eri strategioilla yrittää uittaa sitä vastausta,

ja välillä vähän rauhallisemmin, ja välillä vähän niinku kovemmalla ättäkillä,

mutta siinä TV-ohjelmassa, kun se kaikki on suoraa ja se menee sinne Eetteriin,

niin oikeastaan se myös niinku, se on välillä vähän epäkiitollista sen journalismin kannalta,

ja se mun mielestä saattaa johtaa juuri tähän, mitä Kirsi Aiemmin sanoi,

että sit siellä kysytään vähän niitä samoja kysymyksiä,

ja sit se menee vähän siihen, että sanoit viimeksi näin, entä nyt näin,

ja sit tavallaan se saattaa sanoitaan kiinnostavaa,

mutta siihen ei ehdi tarttua, koska ne minuutit menee,

ja pitää olla tasapuolinen, ettei tehnyt hajallisarkkimo,

joka lähti pois Michaelin dentistä, kun omasta mielestä häntä kohdeltiin väärin,

että siinä pitää niinku aika monta asiaa operoida samaa aikaa,

ja itse asiassa sen vastausten niinku sisällön ja sisällön mielekkyyden kannalta,

niin TV-tenttiä ei ole aina hirveän kiitollinen formaatti,

ja tämä on kaunista pasana, että välillä se on myös aika huono formaatti.

Joo, se on varmaan totta.

Tosin sit siinä tulee tietysti sen niinku filis siitä ihmisestä eri tavallaan,

niin toimitte ja aina luo sen kontekstin tietyllä tavalla itse,

että tässä poliitikko voi olla omana itsenään kuitenkin ikään kuin esillä,

ilman niin kuin tavallaan välitulkit siellä,

joita se toimitteesta on paitsi niiden kysymysten kautta tietysti.

Niinpä.

Mutta jos mietitään tätä Michaelin tämän viikon denttiä,
joka nyt on avannut tämän loppukirin,
niin tosiaan puheenjohtajat kohtaiset toisensa studiossa puhuttiin kaksi tuntia,
minus mainoskatkot paitsi tietysti harkimuhtoisia,
joka päätti lähteä pois, koska ei mielestään sanoo rittästi.
Puheaikaan mä viittasin tossa alussa ja leijonin lampaisiin bombauntipatukoihin,
mitä tässä haluatakaa jatkaa. Eemil, kuka mielestäsi menestyi ja kuka ei?
No mun mielestä se on tentin perusteella varmaan kaikki.
Kaikki menestyi.
Kaikki menestyi omien kannattaa ja ensin on mielestä.
Mutta jos mietitään liikkuvia äänestä,
jotka varmaan tuossa on pöydällä se tärkein joukko noiden tenttien osalta,
niin kyllä mä sanoin se, että Lee Anderson, Annika Saarikko oli hyvin vahvoja,
mutta sitä mä en tiedä miten vasemmista oli itse asiasta sitten,
resonoi tuolla liikkuvia äänestä ja joukossa ylipäättään,
mutta hyötyä heille siitä on, että on tentissä erittäin hyviä.
Niin, Saarikko Anderson, eli mustakin aikaas hyviä.
Ja Saarikko ollaan nyt selvästi myös tämä, että hän haluaa haastaa sekä SDP-tä,
että kokoomusta näyttävästi ei lähteä kummankaan peesiin edes hiljaisesti.
Ja mä itse jotenkin analysoin, että tässä voisi olla taustalla semmoinen
keskustalainen ajatus, että kepun osakkeita hän tai pääministeri peli ei nostaa.
Jos menee vaan orpon tai mariinin taakse tai jossain tapauksessa ehkä purran,
että jos menee vaan näiden kolmen väliseksi kabaks, niin se on tavallaan
keskustalle vaikeeta, koska hän näyttäytyy epärelevanttina.
Ja nyt tavallaan kannattaa nostaa omia osakkeita sitten hyökkäilemällä vähän
joka suuntaan. Keskustalla hän on tietysti ikävä tilanne,
mutta kyllä tämä on sellainen strategia, mitä mun mielestä voi olla ihan hyvä kokeilta.
Niin, keskustalla on ikävä tilanne kallupeissa, mutta onhan heille
sinne syvät tilanne, että heillä on vapaa pelikenttä,
nyt saa suorittaa, nyt ei ole mitähän liittävä.
Niin, kyllä, kyllä. Se, mitä minä myös mietin, ja tämä liittyy ehkä vähän
siihen, mitä puhuttiin myös näistä tenteestä ylipäänsä, niin
toteutukset tässä Maikkarin Tävikköstentissä oikeastaan vähän sellainen ajatus,
että oikeastaan on helppo voittaa alhaiset odotukset ja vaikea päihittää
kovin korkeille kohonneet vastaavat, koska me ollaan niin pitkään puhuttu,
ja minä siis mukaan lukien, ja mä en edelleen sitä mieltä, että
ei Orpo O kovin hyvä puheenjohtaja tenteessä, hän ei ole kovin hyvä esiintyjä,
mutta sit mä mietin, että ehkä hän ei näitä myöskään odotettu kovin hyvä
esiintymistä, ja nyt hän olikin mun mielestä oikeastaan ihan
helppo, ja sitten, niin kun, että okei, että hän näytty saavaan esimerkiksi
tässä iltalehden lampaat ja leijonapörssessä, niin melkein oliko se nyt eniten
leijon ja kumulatiivisesti laskettiin kaikkien toimittajien antamassa leijonat?
Kyllä, hänellä ei selkeästi taktiikkana, että antaa sen marinin sieltä
hyökätä, että hän ei välitä, mikä on sitä harkitsematonta reaktioita hän

Orpon vastustajat aina hänellä odottaa, että siinä on semmonen heikko kohta Petteri Orpon julkisissa esiintymisissä, että siinä kun hyökkäi, niin kyllä se jossain vaiheessa murtuja, sitten jat tulee semmonen lapsuus, nyt tämä Orpon tiimion ilmeisesti vihdoinkin viimein tajunut, että no kannattaa olla hiljaa, me ollaan välittämättä, antaa niitä hyökätä siitä rinnalta ja vaan paluttaa tätä omaa viestiä niin kuin kirsikin tässä kehohti, puheenjohtajat toimimaan.

Niin, ja sitten tässä marinilla, joka nyt kaikissa muissa tenteissä on ollut muista vahvin ja suvereen, niin siis ihan erittäin hyvä, niin tämä ei tas mennyt sitten kovin hyvin, että ehkä siinä oli vähän se, että oli käytössä tämmönen jo testattu nauha, se oli jäädy päälle, tuli sitä samaa viestiä, mitä aiemmin just tämä, että jää liiakstoistamaan sitä vanhaa, ja sitten oli ehkä vähän laimeen attakin, mä mietin liityksien myös se, että siinä alussa keskusteltiin näistä hävittäjä kommentteista, joka sitten ehkä kuitenkin, ettehänkin tietää, että ei se mennyt niin kovin hyvin se episodiin, niin mä en tiedä, että laimeesi, kun se sitainen tunnelmaansa.

Niin, mutta mun mielestä on mielenkiintoista tämä, että miten mariin hyökkää nimenomaan Orpon kimppuun, kun purrahan sieltä on, perussuomalestaan sieltä on nousemassa nyt rinnalle ja ohi, että onko siinä joku sellainen, että mariin ei haluaa esiintyä niinku purran vastavoimana, koska sitten se sataisi pelkästään perussuomalaisten laarin, että hän ei haluaa haastaa purraa, koska siinä on niinku paljon enemmän hävittävää, kun voitettavaa, en tiedä, tämä on vaan mun omakela.

Niin, mä taas mietin, että purrastahan kyllä kannattaisi olla huolestunut, että esimerkiksi tos uutissuomalaisten tuoreiskyselyssä sekä kokoomuksen Orpomenetti, siis kakkospaikkaansa, kun kysyttiin, kuka on ennistuneen puheenjohtaja ja mariin jälkeen siellä kakkos siellä on siis tasapeleissä purra ja lii Andersson, ja Andersson oli muuta ainakaan tässä tentissä otti kunnolla yhteen purran kanssa, että mun mielestä muuten ei jotenkin lähtenä hakea sitä konferontaan, että en mä tiedä, miksei, kannattaisiko hakea?

Mun mielestä niinku tässäkin tentissä tuli ilmi, mikä liittyy yleisöstä näihin vaaleihin, mielenkiintoista on se, että ollaan erilaisi sosiaalisen median kanavissa ja poliittisten puhuvien päin puheenvuorossa todettu, että identiteettipolitiikka on se, millä nämä vaalit ratkastaa.

Nykypäivänä, että kaikki ideologia, tai tällaiset peritäst kysymykset eikun sitä hevohelvettia käy ketään.

Niin peritäst vasemmista oikeista kysymykset.

Niin, että identiteettipolitiikka on se, millä politiikkaa tällä hetkellä voitetaan, mutta missä näkyy näissä vaaleissa, esimerkiksi ei tossakaan tentissä olla identiteettipolitiikkisia kysymyksiä. Mä haastattelin tällä viikolla politiikan tutkija Hanna Vassin, joka hänkin sanoi,

että näissäkin vaaleissa pöydällä on hyvin perinteisiä vasemmista oikeista kysymyksiä, ja niillä nämä vaalit taas ratkastaa. Se on totta mieltä.

No tavallaan joo, ja ehkä sitten jollain tavalla se, että kysymyksiksi tulee, että menetkö vai etkä menee perussuomalaisten kanssa hallitukseen, on jotain sellaista kuitenkin siihen liittyen tämän tyyppisiä asioita.

Joo, ja sitten tietysti täytyy muistaa, että maailma on ryskynnyt aika kauheella tavalla tässä viime aikoina, joten semmosia, että ihan perusturvallisuuskysymykset tulee tietyllä tavalla ihan luontevastikin siinä ja sille.

Vass muuten sanon myös, mä luin se kanssa, että haastattelussa oli erinomainen. Sanon tosi kiinnostavasti sanoen, että politiikka tavallaan on saamassa kunnian palautuksen tai tällaisia perustelista sillä, että 2019 nuoret on äänestänyt enemmän ja nyt on syytä olettaa sitä samaa.

Ja se oli muista tosi kiinnostavaa, koska taas sitten omasta näkökulmasta mä ajattelen, että politiikka ei suinkaan ole saanut kunnian palautustavaa.

Vaan jotenkin mä hoomaan, että on vaikeempaa, kun koskaan miettiä, että ketä mä äänestän ja mitä mä äänestän.

Se on mun mielestä nyt tosi vaikeeta.

Se voi osin selittää, mitä sanot, että kun me mennään tosi perinteisellä oikeistovaisemmista ajattelulla ja mä en mun mielestä liikus sillä akselilla kovin hyvin. Tietkö silleen, että jos mä katsomme näitä vaalikoneita ja muuta, niin siellä on siellä oikein salakulmassa sellainen aukkomisen, joka ketää. Ja mä sanon, että tonne mä haluaisin, että kukas tuolla niin kun olis. Siellä on ehdokkaita kyllä, mutta siellä ei varsinaisesti ole puolueita.

Eli on tavallaan siirrytty vähän sinne ylemmäksi eli konservatiiviselle puolelle.

Ja sitten taas osa tästä niin kun tavallaan vihreät ja muuta on siirtynyt sitten taas vasemmalle, joka on taas niin kun, että suunnat on mennyt väärää suuntaan, mikä on kiettovaa, koska se ehkä kertoo siitä, että joo, että aiemmin oikeistovaisemmistoon on nyt jotenkin tosi oleellinen muille äänestäjille. Mutta mä huomaan, että siellä kulmassa on siis semmoinen kulma, että mun on tosi vaikea miettiä, että mitä mä

äänestään. Mä teen analyysin sustenäin tota 30 vuotta nuorempana, niin katsotaan se johtuu siitä, että te 60-lukulaiset ootte kasvanut siinä politiikan ihan erilaisen poliittiseen kulttuuriin ja se niin kun pitkä ysärin hyvä fiilis ja semmoinen 2000-luvun vaalitunnelma, missä kaikki puolueet itse asiassa hakeutu keskelle, kun nyt ne hakeutuu laidalle, niin se tuntuu susta kivemaan, niin sä oot tottunut siihen poliittiseen kulttuuriin. No mä oon eri mieltä sun kas, koska mä en hae sitä, että ne niin kun ryhmittyy sinne keskelle päin vastoin. Mä haluan, että siellä oikeessa alakulmassa on paikka. Niin sä olet sinne tiettyyn alueeseen sen puolueen. Koska arvon talous liberaalipuolella, niin sieltä puuttuu puolue, no joo, siellä on sitten liberaalipuolue, mutta tämän hegemonian rikkominen pienellä uudella puolueella on kyllä ihan saatana vaikeeta. Ja me kaikki tiedetään, että vaikka me äänestetään ehdokkaita, niin oikeasti me äänestetään fucking jotain hallituskoalitiota, jolloin tavallaan se, että mihin sä sen sun äänen käytet, niin mietitsä, että no mä vaan äänestän hyvää tyyppiä, vai että mun pitää valita mun puolue, vai että pitääks mun vielä ruveta pelaan nää puolueen puheenjohtajat pelaa koko ajan tätä hallituspelia, että kenen kanssa mä meen ja kenen kanssa mä en meen ja mitä mä sanoin ääneen ja mitä mä en sanoin ääneen, jotta sitten kun tulee ne neuvottelut, niin toi joutuu nöyrytymään ja toi sitä ja tää tätä. Ja sen takia tää tekee, että mun mielestä jotenkin hirveän äänestäjälle epäkiitolliseksi, koska haluaisin ajatella, että etkö jotakin silleen aika idealistisestikin, että haluaa äänestää jotain sellasta suuntausta, joka vietetään yhteiskuntaakin siihen suuntaamiin haluan, mutta ei jotenkin pysty, koska tässä on nää kaikki saakeli pelinamppulat, mitä pitää pohtia. Miten silloin kun sä olit politiikassa mukana, niin sillahanhan oli tällainen ajatus, että oli ne ylivaalikauden suurempia visioita, mitkä nyt on sitten taas

tuntuu, että ne on kuollut täysin pois, että meillä oli ensin juha Sipilén hallitus, sitten tuli Sanna Marinin hallitus, aivan erilaiset ajatukset, miten tätä yhteiskuntaa pyöretään. Nyt on ehkä tulossa taas uusi hallitus, se taas aina se uusi pyyhki edellisellä pöytää ja suunta vaihtuu, mutta silloin kaksitutluku alussahan Suomalainen politiikka oli aika paljon sitä, että se on jonkin näköinen konsensus vaalikaudesta toisen, että miten tätä Suomea pitäisi viedä eteenpäin. Mistä suumasta johtuu, että meillä on nyt tällainen tilanne, että se aina se suunta vaihtuu kyllä neljä vuoden välein? No mä luulen, että ensinnäkin me ollaan niin kun tosi paljon enemmän verkoittuneita globaalisti, eli toisin sanoen kaikki ne ilmiöt, mitä tänne tulee, niin ne yleensä on ollu jossain ennen siitä, jos miettii vaikka sitä perussuomalaisen syntyä ja kasvoa ja kaikkea muuta, niin sehän ei ole suomalainen ilmiö, vaan se on tuontitavaraa, jos näin voi sanoa, eli tavallaan kaikki vaikuttaa. Sitten me ollaan kyllä ihan tosi nopeiden yhteiskunnallisten muutosten äärellä nyt, ja sitten me ollaan ehkä tavallaan menty siitä, vaikka mä olen eri mieltä, että olisiko olisiko 90-luku niin, yes! Lamoin ne, muistus siitä, mitä kirjamme lisäsi kun lapsi, siis hyvin pieni lapsi, niin me ollaan ajatella, että se on varmaan tosiaan aika. Aiva! Mutta että me ollaan ehkä tavallaan tietty olla eletty jossain systeemissä aika pitkään me ollaan jo yliajalla, ja nyt tulee tavallaan se hetki, milloin systeemissä pitäisi tapahtua isoja muutoksia, ja se politiikka ei kykenekään niihin isoihin muutoksiin, vaan sitten se viilaa vähän tuolta ja vähän tältä, ja pikkasen

prosenttiin tosta ja vähän tosta,
ja jotenkin tavallaan,
sekään ei ole suomalainen ilmiö, vaan sekin on
koko tämän niin kuin tavallaan
länsimaisen demokratian, niin kuin tietyllä
tavallaan ongelmaa, että maailman
muutos on niin nopeita, ja politiikan
kyky, niin kuin reagoida siihen muutokseen
on tosi paljon hitaampi.
Ja mä uskon, että tämä asia,
ja myös se, mitä Emilia kysyi, niin se oli vähän liittyy
siihen, mistä mä aiemmin sanoin, että silloin, kun meillä oli
tämmöistä enemmän tämmöistä konsensushakusuutta
ja oli sitä 2000-luvun tunnelmaa,
niin silloinhan myös mä muistan, että
et oli ihan yleinen
keskustelu, vaikka koulujen yhteiskuntaopin
tunneilla, että näitä puolueita on niin vaikea
erottaa toisistaan, ja mun mielestä se on
kyllä vähän niin kuin, vaikka edelleen voidaan
ehkä joidenkin isojen puolueiden välillä
käydettämistä keskusteluun, mun mielestä se ei ole enää
kyllä tämä 2020-luvun
keskustelu, että vitsimässä on mitään selvää
näistä vaihtoehtoista, vaan nyt todellakin
on isosti esillä, niin että myös
pyritään enemmänkin erottautumaan
muista, kun hakemaan sitä, että nyt meillä on
tämmöinen yhteinen asia. Siinä on enkä tämmöistä
kokoomuslaista näkökulmasta myös semmoinen kiinnostava muutos, että
ikään kuin kokoomuksen oikealla puolella
ei ollut vaihtoehto, niin silloin ehkä
konservatiivit ja liberaalit
mahtuivat helpommin jotenkin yhteen paikkaa.
Nyt kun siellä on, niin se
ero, ainakin omasta näkökulmasta
kurottuu sellaisiksi, että siitä tulee
epäkiinnostavampi vaihtoehto, että
tämä juo on pelipoliittisesti,
miksi kannattaa tavallaan pelata
sitä peliä, mutta tämmöisestä
aaten näkökulmasta
taas ja niin kuin tavallaan sen
yhteiskunnan kehityksen näkökulmasta

niin en ymmärrä sitä peliä.
Mä haluakkaan ymmärrä.
Näistä aihevalinnoista, mitä
näistä entiskeskusteltiin ja mitä tässä
muutenkin tässä keskustelussa on, niin toki
siis nähän on myös toimittajien valintoja,
että Maikkarilla oli selvästi valinto,
että talous on ykkösenä. Sitten
puhuttiin työvoimapulasta, joka on
tietysti rinnakkainen aihe taloudellessa
hyvin kiinnissiin, ja sitten puhuttiin
kouluista ja hoivasta esimerkiksi
yhdenmät keskustelut.
Mutta sitten toisaalta, nämä on myös
niitä asioita, joita löytyy
esimerkiksi erilaisten kyselytutkimusten
vaikkapa kunnallisella kehittämisessä
että on kyselyn kärjestä, kun kysytään,
että mihin kansalaiset haluavat vaikuttaa
vaaleissa. Ja ehkä siinä on tapahtunut
sillä tavalla jonkinlaista muutosta
verrattuna edellisiin vaaleihin, että onhan
varmaan siis tämän maailman tilanteen
takia niin jotkut kysymykset, jotka
oli vuoden 2019 eduskunta
vaaleissa paremmilla sijoilla, esimerkiksi
ilmastonmuutos ja en tarkoita, että se olisi
identiteettikysymys
tai ainakaan vain identiteettikysymys
missään määrin, mutta se on selvästi
kysymys, joka siis on pudonnut siellä
kyselytutkimusten mukaan prioriteettiliställä
kansalaisesta mielessä alemmassa, ja varmaan
ympäröivä maailma selittää sitä,
ja varmaan se selittää myös pitkälti
sitä, että miksi keskustellaan niistä aiheista
kuin keskustellaan, mutta
luulen, että koulutukseen ja hoivaan
liittyy myös semmoinen
kirsipuutosta järjestelmän
laamisesta eri puolet. Mä luulen, että niihin liittyy
myös, että me ollaan aika pitkään puhuttu
abstraktista asiasta, nimeltä
kestävyysvaje, mutta mitä se

oikeasti tarkoittaa, niin sehän on alkanut
konkreettisoitumaan, ja konkreettisoituu
koko ajan enemmän esimerkiksi siellä hoivassa,
kun suomalaiset ovat yhä vanhempia,
meillä on yhä pienempi väestö
sitten tukemassa sitä järjestelmää
myös esimerkiksi tarjoamassa
työvoimaa sinne hoivaalalle, että
tavallaan sinä alkaa
konkreettisoitumaan paremmin, ja sen takia
vaikka siitä hoivasta.
Aivan se on sama, kun siis työvoimapuola
siitä on puhuttu, vaikka kuinka kaveri sekin alkaa
nyt todella rajusti konkreettisoitumaan.
Tähän on silleen jännittävää mun mielestä,
että ei voisi sanoa, että me oltaisiin
ajettu silmät kiinni päin seinää, vaan me ollaan
ajettu silmät auki päin seinää.
Ja se on jutikin...
Kumpi on parempi.
Jutikin se on huolestuttalampaa,
etteni kaitaa silmät auki.
Se on tosi kiinnostavaa, kuinka hitaasti
politiikka kykenee ihan oikeasti
vastaamaan sellaisia tarpeisiin,
mitkä meillä tulevaisuudessa on.
Tähän siis koskee tästä myös 20 vuotta
eteenpäin.
Se on jotenkin...
Mun mielestä se on ihan hirveä masentavaa.
Mun mielestä se on ihan hirveä masentavaa.
Mut kyllähän tekittiä sitten silloin
aikoinaan, että näin tulee käydä,
miksi te olette tehneet mitään?
No...
Kauekonfrontointi, mani,
konfrontaatiopakoneen, et mä olisin
täällä alkaa ku oikein keskutsun
lähteä poistaa.
Mun mielestä tämä onkin täällä
demokratiasysteemin heikkous.
Se ei ehkä sen heikkous, etteikö joku olisi
jotain mieltä ja ajaisi jotain jonnekin,
mutta sit kun me muodostetaan

kompromissihallituksia
ja me etsitään se pienin yhteinen nimittäjä,
että sä saat ton ja mä saan ton,
ja sit sä saat ton ja ton, ja sinne jää
aika pieni liikkumatila, ja siksi me
viilataan niitä yhtä prosenttia tonneja,
0,7 mitotustohoja,
että se ei oo mun mielestä,
se ei oo niitten
ihmisten, niin kun tavallaan
ainoastaan niiden ihmisten
vika, jotka politiikassa sattuu
olemaan ne 200 päättejä juuri nyt vaan,
se on tän niin kun järjestelmän
tietyt tyyppinen, niin kun valuvika.
Tai ominaisuus.
Tai ominaisuus, niin.
Ja siis samalla siis toki on niin,
että se mahdollistaa semmosen
aina aikaisemmin on sanottu ja itsekin
ehkä on pitänyt sitä hyvänä, että muutokset
on liian nopeasti ja pysytään mukana
nyt saanut ongelmaa se, että muutokset
oikeasti tulee nopeasti, ja me
ei pysytä mukana, koska me ei muutu
tarittavan nopeasti, että
kun maailma ei tavallaan noudeta
meidän toiveaikataulua.
Mä haluaisin kysyä vielä näihin
vaalitenteihin ja vaalikeskusteluihin
liittyvän yhden viimeisen
kysymykseen, joka on se, että onks niillä mitään
merkitystä. Jos siellä vähän lipsahtaa
jotain puheenjohtajan suusta,
onks silläisiin mitään välillä?
Totakin on varmaan tutkittu.
Mä ajattelen sitä itse niin,
että ne on sitten kuitenkin aika
viihteellisiä siinä mielessä, että me
seurataan niitä vähän urheilu matsia
tietköt. Meillä on kyllä se meidän oma
joukkue, mutta me katsotaan sitä matsia,
jos se meidän joukkue kilpailee
muita joukkueita vastaan. Meillä taas ei

emelin kanssa joutkuetta, vaan me analysoidaan sitä peliä siinä, sitten siinä ruudulla.

Ja sitten me kuitenkin mennään siihen meidän pelipaidassa sinne ja me lähdetään siinä samassa pelipaidassa pois, me tuskin voidetaan matkan varrella ja muuta.

Tietysti varmaan jonkin verran on tätä, mutta on sitten totta kai liikkuvia

äänestä ja paljon ja epätietosia,

jotka itse asiassa saattaa

päättää niin kuin sellaisen

hyvän keskustelun pohjalta, että

okei, no toi tuntuu siltä, että

toi puhuu järkeviä tai fiksua tai muuta.

Ehkä nuoret, jotka enestävät

eka kertaan, voi olla, että sillä on

iso merkitys, koska

se on tavallaan seuraa ensimmäistä kertaa

jotain poliittista keskustelua ja

tämmöistä ja ja päätä tehdä sitten

sen perusteella puolueen tai

suuntauksen, miten se minne

haluut Suomeen kehittää ja muuta.

Varmaan se riippuu vähän

tyypistä. Mähän itse ennos seurannut

nyt näitä tenttejä muuta kuin Twitterissä

ja se on tavallaan kiinnostavaa, koska

sen sijaan, että se katsot, että

toimittajat antaa lampaita ja

leijonia, niin se katsotkin, mitä ihmisi

antaa, niin se on itsensä seuraavaa.

Eiks toimisaa toimia?

Ei.

Sä katsot

vertaisten

kanssatieteellä tai vertaiset

arvioja siellä Twitterissä

tietkistä, niin se on itse asiassa jotenkin aika

kiehtovaa, että ei on seuraanut

itsestä keskustelua,

seuraakin vain keskustelua siitä

keskustelusta.

Jollekin semmoiselle tasolle.

Jos mietin, että vaaliteentei, että onks

niillä väliä, eli tuottaako
ne jotain arvoa, niin kyllä ne
varmasti tuottaa, en itse muuten
täysin, että jos mietin ihan järjestäjien
näkökulmasta, niin harvoa ymmärtää, miten
paljon yhden vaaliteetin järjestävänen
sitoo resursseja.

Varmasti ne tuottaa näille
järjestäjille jotain arvoa ainakin, mutta
jos mietin politiikan näkökulmasta, että mitä
arvo ne tuottaa, niin ihan varmasti
ne tuottaa jotain.

Me veikkaan, että ne sitouttaa
äänestä ja näihin vaaleihin.
Se on ehkä niiden tärkein arvo,
että ne saa ihmiset kiinnostumaan
vaaleista, mikä sitten taas
heitä kohti äänestys, koppia,
mikä on iso arvo.

Aika monet politiikan viisaatioihin
ensisitse kuuluu, niin sanoa, että
tämän tv-esitymistä voisi heiluttaa
jotakin prosentin kymmennyksiä kannatuksesta,
se tietysti kuulostaa aika pieneltä
ja onkin, mutta

sitten jos mietitään, miten tasasta esim.
viime vaaleissa kolmen suurimman puolueen
skaaba oli, niin kyllähän
kaikki kymmennyksetkin siinä painaa.
Ehkä siinä on myös semmonen tunnelman,
myös sille omalle joukueelle,
josta tunnelman välityset,
kuinka paljon sitten jaksataan
hillua tuolla toreilla niissä
pelipaidoissa, että jos Matsi meni
hyvin, niin sitten jaksataan olla
myös siellä, ja se

buuki tavallaan tarttuu niihin puolueen
vaali-ihmisiin, ja sitten mä tavallaan
mietin just konkreettisesti sitä, että
kun esimerkiksi se Harkkimo jatti sen
pelin ihan kesken tällä viikolla,
niin kuinka ilosia hänen kannattaansa
on nyt tuolla kentällä ja siellä

Teltolla sille, että meillä on hyvä mei,
että mä lähden muuten kesken tästä
keskustelusta pois. Mä haluun vielä sanoa
yhden asian, tällä viikolla hän nähtiin
myös pien puolueettentti, ja se on
tietysti paitsi kiinnostavaa
keskustelua, niin mä huomasin, että sieltä
Twitterissä, jota mä taas nyt katoin
sitten tämän tentin aikana, niin tosi
moni oli sitä mieltä, että se on niin
ihanaa, kun ne niin illitysti
rauhallisesti
vastaailikysymyksiin, eikä yhtään
puhunut päälle, ja mulla hän on semmonen
epäsuositun mielipide, että mä tykkään
päälle puhumisesta.
Mä oon sun kanssa samaa mieltä, mä oon seuranut
myös Twitteristä, että tentti on hyvä
silloin, jos ei puhuta päälle,
ja sitten kyllä tämä on ihan hirvee, että kaikuiset
ihmiset huutaa toisissa päälle,
ja sehän on niin kuin värökaista keskustelua.
Sehän on tavallaan jotenkin semmonen,
sehän on just se vuorovaikutustilanne,
mihin siinä niin kuin parhaimmillaan
tommoisessa tenkissä päästä. Ei se ole mikään rivi yksin
puhelu. Niin, aivan, koska se on
sitten taas niin kuin, ei siihen tar,
niiden hän ei tarvitse ole edes yhtä aikaa silloin
ei niin, ei niin, ei niin.
Siis tämä on just se pointtia. Tavallaan,
totta kai mä ymmärrän sen, että joskus se voi
mennä yöveriksi, joskus päälle puhuminen voi
olla liian aggressiivista, joskus tavallaan
se, se, se, se energia jotenkin
menee esimerkiksi kaotti se,
seksiellä studiossa. Mä ymmärrän myös, että
sitä on tosi raska seurata, mutta sit samaan
aikaan, niin just, just näin, että
sehän ei ole politiista keskustelua,
jos rivissä kaikki vuorotellen sanoo, mitä he ovat
mieltä niin kuin ja vastaa vain,
vaikka tyyliin itseä koskeviin kysymyksiin,
koska siinähan haetaan just sitä, että miten

ne puolueet yhdessä ja mitä toisistaan
ja miten ne haastaa toisiaan, ja kyllä
sen välillä vaatii myös sitä, että keskeytetään
ja saa keskeyttää.

Tämä on mun mielestä siis oleellinen pointti,
että itse asiassa miettii taas sitä, että mitä pitäisi
kysyä tai miten pitäisi jotenkin rakentaa
se, niin, niin lopulta, jos kai totan
nyt vaikka tätäkin kautta, niin, niin
tavallaan se, että kuinka esimerkiksi
hallituksessa niin kuin jengit keskenään
toimii, eli kuinka se tiimi
tavallaan sen, sen neljän vuoden aikana
toimiin. Sehän on oleellisin asia Itse asiassa.

Niin loisi vaalitenteissa olisareльasta,
niin ku tiedätykö paremmin, ettei joudutte nyt
yhdessä niin ku ratkoa, että Jol marriedstanding
acrellä defendant□□, niin ku näin,
ja tavallaan tuommoisessa
väärittäväksi keskustelu gosh offices sähän
saat pienen niin♦ Brent slan Weight
100. Aye, sitä fiilistä, että miten
niin ku tavallaan tekis.

Ja päälle puhumisessa hän on tosi
erilaisia niin ku tapaaja. On se, että
sä aggressiiviset hyökkäät jonkuunover avat
tai se, että sä olet innostunut jonkun ajatuksesta.

Mä aika harvoin nähdään itse asiassa vaalipenteissä sitä, että sä olet innostunut toisen ajatuksesta.
Mikä on tosi säälitietekö?

Koska ei ne niin eri mieltä ihan kaikesta ole, että kyllä ne voisi ihan hyvin innostua jonkun toisinkin
ajatuksesta.

Ja rakentaa vaikka sen ajatuksen päälle, eikä dumata sen toisen ajatusta ja kertoo, että mun ratkaisu
on tää.

Eli tässä loppuvinkki kaikille vaalitentaattoreille, että nytkin kun tässä Maikkarin tendissä oli lopussa
semmonen piirros tehtävä, jos kaikki yksin siis piirsi,
niin seuraavatkin alkaa ryhmä piirtoa niin kuin luvassa.

Mennään sitten viimisen osioon, elke viikon geittiin, mikä on tällä viikoilla tietenkin Sanna, Mariin ja
hävittäjät.

Tää pitää nyt taustottaa kunnolla.

Mariinille siis esitettiin Ukranassa kysymys, joka kuului näin.

On esitetty, että Ukraanalle pitäisi tässä vaiheessa antaa tehokkaampaa asetusta, kuten hävittäjä, ja
että niissä viivittely maksaa ihmishenkijä, mikä on sinun kantasi asiaan.

Mariin puolestaan vastasi näin.

Itse näen, että hävitteistä varmasti tullaan keskustelemaan, eri maat puntaroivat ja arvioivat sitten

omia kykyjäänsä tämän kaltaista aseapua toimittaa.

Mielestäni myös Suomessa tätä keskustelua voidaan käydä.

Tämän jälkeen hän nosti parin välilläuksen jälkeen esille. Kyllä me voimme mielestäni käydä keskustelua myös hornettien osalta.

Olisiko mahdollista Ukraanaan luovuttaa, minkälaista koulutusta se kentistä tarvitsisi rinnalle, sitten että Suomen voisi osaltaan tässä auttaa.

Mutta mitään päätöksiä ei ole tehty.

Puolellinen taustotus on näissä kysymyksissä erittäin erittäin paikalla.

Tästä on sitten kotimaassa ja Euroopassa otsikoita, että onko Marin luvannut hornettaja Ukraanaan, joita ei siis olla lähettämässä.

Mitä mietät ootte tästä?

No mä voin jälkeen käydä avata.

Ole hyvä, ole hyvä.

Minun mielestä tässä tapahtui selkeä virhemarinin osalta.

Marinhan ei faktisti luvannut mitään hornettaja.

Vaan se puhuu ylätasoltamista keskustelusta.

Mutta kyllähän hän tietää, että hänen asemassaan jokainen sana on teko ja hän nosti sen hornet sana siihen vastaukseen.

Hän tietää, että nyt tuli moka ja sen takia hän haluaa nyt mahdollisimman nopeasti vaan unohtaa tän koko keskustelun.

Tämä on ensimmäisiä kertoina, että Marin kohuistaa, kun hän varmasti itse tietää, että nyt hän mokas.

Joo mä luulen, että Marin pitää lausuntaa onnistumisena.

Minun mielestä tässä keskustelussa kotimaassa on ollut sikäliä aika perinteinen meno, että reaktiota on ollut aika oletettu ja ne on aika pitkälti pohjoitunut siihen, että tykkääkö.

Marinista pääministerinä muutenkaan tai ajatteleeko esimerkiksi, että tasavallanpresidentti on ei ainoastaan ykkös, vaan tällainen superykkös auktoriteetti ulko- ja turvallisuuspolitiikassa.

Eli ilman hänen lupaansa ei mitään saisi linjata.

Ja tämä palautuu siihen iänikuseen keskustelun siitä, että mitä tämä ulkopoliittikan johtamisen yhteistoiminta nyt on.

Ja sit mä mietin kyllä myös sitä, tämä nyt vähän tällainen metapuheenvuoro ikään kuin analyysina tästä keskustelusta, niin tämä koko mun kommentti näköjään.

Me mietin sitä, että onks näillä horneteilla semmoinen erityinen paikka suomalaisten sydämissä, koska mä huomasin, että tässä keskustelussa käytettiin aika monta sellaista meidän hornetit puheenvuoroja.

Ja tuli semmoinen olla, että nyt ollaan ikään kuin melkein semmoisen pyhään äärellä.

Ja mä mietin, että tämä liittyy just siihen, että se on eri asia, mitä säkin sanoit, puhua yleisesti joistain hävittäistä kuin meidän horneteista, jotka meitä puolustaa ja suojelee.

Ja mä niin kuin näin tässä jopa tällaisen tason voi olla, että tämä on vaan tällainen kuvitella, mutta en tiedä, mitä ajattelee Kirsi.

Niin, no ei oikeastaan mitään lisättävää. Tuohon varmaan on niin, vaikka se tylsää onkin, että pääministeri roolissa tällainen ääneen keskusteleminen julkisesti on aihe, missä pitää olla tosi varoaineen erityisesti semmoisissa tosi herkissä alueissa.

Sitten samaalahan se tekee tästä tosi tylsää, että mitä enemmän sulla valtaa, niin sitä vähemmän sä

[Transcript] Lauantaikerho / Vaalitentit tulille!

voit ääneen sanoa mitä asioita.

Ja jotenkin sen tasapaino löytäminen varmaan olisi tärkeää, että mä en pidä lausun toi niin kauhean vaarallisena.

Ja ymmärrän, että tässä on astutaan varpaille ehkä ja kaikkea tällaiset siinuston enemmän sellaista ehkä herkkähiipäisyyttäkin.

Kenen puolelta.

Keskustelussa esiintyy ehkä jotain tällaisesta oletettua.

Sellaista kiinni.

Tää oli hyvä. Vahtavaa näkemykset. Tää oli lauantajakerho täältä ääraa. Kiitos, että kuuntelit täällä oli kanssani.

Kirsi Pihaa, kiitos että kävit.

Ja Emil Elo Äänistävastasi Mikko Peura.

Palautetta voit panna vaikka Twitterissä tunnistella lauantajakerho.

Ja jos tykkäsit ja kun tietysti tykkäsit, niin voit Spotifysta tai Applet-podcastista vaikka olis kuuntelit tätä niin klikutella niitä tähtiä.

Niin saadaan oikein paljon tähtiä täältä.

Kiitos, kiitos.